

Sygn. akt VI ACa 1086/06

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Lidia Sularzycka
Sędzia SA – Marek Podogrodzki (spr.)
Sędzia SO – Teresa Mróz
Protokolant: – st. sekr. Iwona Klukowska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2007 r. w Warszawie
na rozprawie sprawy z powództwa Zespołu E P – A
- K - S.A. w K
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanego Pawła K
o wstrzymanie dostaw ciepła
na skutek apelacji powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
z dnia 13 kwietnia 2006 r.
sygn. akt XVII AmE 5/05

- I. oddala apelację,
- II. zasądza od Zespołu E P - A - K S.A.
w K na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki 270
(dwieście siedemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą
instancję.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił odwołanie Zespołu E. P. – A. – K. S.A. w K. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 18 listopada 2004 r. stwierdzającej, iż wstrzymanie dostaw ciepła przez wspomniany Z. E. zainteresowanemu Pawłowi K. było nieuzasadnione.

Podzielając w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie swe oparł na następujących przesłankach.

W dniu 28 stycznia 2004 r. powód zawarł z Pawłem K. prowadzącym gospodarstwo ogrodnicze umowę na sprzedaż energii cieplnej w sezonie grzewczym 2003/2004.

W związku z zaległościami w opłatach powód pismem z dnia 7 maja 2004 r. poinformował zainteresowanego o konieczności realizacji zobowiązań umownych, pismem z dnia 30 czerwca 2004 r. wezwał do zapłaty zadłużenia w terminie do dnia 5 lipca 2004 r. po czym pismem z dnia 9 lipca 2004 r. poinformował P. K. o rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia z dniem 12 lipca 2004 r. i z tą datą wstrzymał dostawę ciepła do gospodarstwa.

Zdaniem Sądu Okręgowego do powoda jako przedsiębiorcy energetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne ma zastosowanie art. 6 ust. 3a tejże ustawy wymagający - dla wstrzymania dostaw ciepła – powiadomienie odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenie dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Oceniając treść kierowanych do P. K. pism powoda, Sąd Okręgowy uznał, iż wspomniany wyżej warunek spełniło dopiero pismo z dnia 30 czerwca

2004 r. jednakże z naruszeniem art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego wyznaczało ono termin pięciodniowy.

Odnosząc się do podnoszonego w toku postępowania przez powoda twierdzenia, iż nie obowiązuje go art. 6 ust. 3a ustawy lecz art. 6a ustawy z uwagi na „przedpłatowy charakter” umowy z dnia 28 stycznia 2004 r. Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż takiemu zakwalifikowaniu umowy przeczą jej zapisy § 1 pkt 1 i § 4.

W apelacji od powyższego wyroku powód zarzuca naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie poprzez przyjęcie, że powoda należy traktować jako przedsiębiorcę zajmującego się przesyłaniem i dystrybucją ciepła i mają do niego zastosowanie przepisy art. 6.3 Prawa energetycznego, a także błędną oceną zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez uznanie, że zawarta między powodem a zainteresowanym umowa na dostawę energii cieplnej nie miała charakteru przedpłatowego, a także, że powód nie dochował wymogów określonych w art. 6.3. Prawa energetycznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Oba podnoszone w apelacji zarzuty są bezzasadne.

Prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy na konieczność stosowania w działalności gospodarczej powoda przepisów Prawa energetycznego w całości a nie wybiórczo jako konsekwencji uznania powoda za przedsiębiorcę energetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 Prawa energetycznego, a tym samym stosowanie wobec niego przepisu art. 6 ust. 3a tejże ustawy.

Przepis ten dotyczy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem i dystrybucją między innymi ciepła przy czym określenie „zajmujących się” oznacza prowadzących działalność gospodarczą w określonym zakresie.

Powód prowadzący na podstawie koncesji wytwarzania ciepła działalność gospodarczą w zakresie zaopatrywania odbiorców w ciepło (w tym na podstawie umowy z P. K.) i dokonujący z nimi rozliczeń na podstawie zatwierdzonej taryfy dla ciepła jest przedsiębiorstwem energetycznym, co potwierdza również treść § 1 ust. 2 umowy sprzedaży ciepła z dnia 28 stycznia 2004 r. Przepis art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego nie zawiera żadnych wyłączeń, ma charakter bezwzględnie obowiązujący i uniemożliwia zastosowanie w umowie mniej korzystnych dla odbiorów zasad wstrzymania dostaw (w tym przypadku § 7 i 8 umowy), które byłyby dopuszczalne na gruncie art. 385¹ k.c., gdyby nie treść art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego. Zgodzić się należy również z Sądem Okręgowym, co do oceny umowy z dnia 28 stycznia 2004 r. na gruncie przepisu art. 6a Prawa energetycznego. Obszerne wywody w tym zakresie zawarte w uzasadnieniu apelacji wskazujące na istotę tzw. umowy przedpłatowej są co do zasady trafne, jednakże nie w pełni odnoszą się do sytuacji, jaka miała miejsce w sprawie niniejszej. Sąd Okręgowy bowiem zasadnie wskazał, iż stosownie do § 1 pkt 1 i § 4 umowy odbiorca zobowiązany był do spłaty (jednocześnie z opłatami za bieżące zużycie ciepła) jego zadłużenia oraz przyjmując do rozliczeń płatności wartości zamówionej mowy i faktycznie zużytych ilości energii cieplnej za każdy miniony miesiąc, co w ocenie Sądu Okręgowego przy wzięciu pod uwagę zwłaszcza wspomnianą opłatę za faktycznie zużytą ilość za miniony miesiąc wskazuje na inny niż „przedpłatowy” charakter umowy. W ocenie Sądu Apelacyjnego umowa z dnia 28 stycznia 2004 r. nie była czystą umową przedpłatową jakkolwiek zawierała szereg jej elementów, nie jest jednak możliwe przyjęcie, że częściowo przedpłatowy charakter umowy zwalniał powoda od obowiązku zachowania wymogów przewidzianych w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego. Ocena zaś zasadności wstrzymania dostaw ciepła

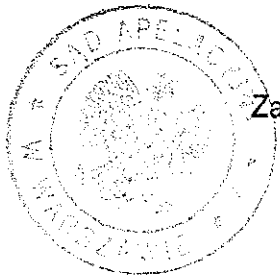
może być dokonana jedynie poprzez wykładnię cytowanego wyżej przepisu, nie zaś poprzez ocenę w jakim stopniu umowa z dnia 24 stycznia 2004 r. była „przedpłatowa”.

Jest poza sporem, że P. K. z własnej winy doprowadził do powstania zadłużenia zaś powód podjął przewidziane prawem środki do uzyskania należnych opłat jednakże dokonał tego z naruszeniem ustawowego terminu określonego w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego.

Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena korespondencji kierowanej do P. K. pod kątem spełnienia wymogów przewidzianych cytowanym przepisem mieści się w ramach przysługującej Sądowi orzekającemu zasady swobodnej oceny dowodu w rozumieniu art. 233 § 1 k.p.c.

W tej sytuacji zdaniem Sądu Apelacyjnego zarówno zarzut naruszenia prawa materialnego jak i błędnej oceny zebranego materiału są bezzasadne, to też apelacja ulega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c.

mi

Na oryginalnym dokumencie podpisany.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekreterz Sądowy